

Arrest

nr. 55 692 van 8 februari 2011
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2010 en op 4 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 6 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en haar advocaat M. KALIN loco advocaat V. NEERINCKX en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 januari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 1 oktober 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Sri Lankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Palathadychennai, Trincomalee. Tussen 1997 en 2002 zou u te Colombo verbleven hebben, waar u als

monteur werkte. Uw oom zou er voor gezorgd hebben dat u zich hier legaal kon vestigen. U zou echter wel een drietal keren kortstondig aangehouden zijn. Deze aanhoudingen waren algemeen voor alle Tamils en ze hadden dan ook geen verdere gevolgen. Op 4 mei 2001 zou u opnieuw gearresteerd zijn te Colombo. U zou een tijd voordien aan een busje gewerkt hebben en nu zouden de autoriteiten dit busje vol wapens hebben teruggevonden. Daar u op het moment van uw arrestatie een grote som geld op zak had, zou u tevens van geldinzameling voor de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) beschuldigd zijn. Op 28 februari 2002 zou u op borg zijn vrijgelaten. U zou zich slechts tweemaal voor uw borg gemeld hebben, waarna u terug naar uw thuisdorp ging. Daar uw thuisdorp in "LTTE"- gebied lag, kende u geen vrees voor de autoriteiten. U zou niet weten wat er verder met deze klacht tegen u gebeurde. In 2003 zou u de "LTTE" afgekocht hebben om zo onder rekrutering uit te komen. In augustus 2006 zou u samen met uw hoogzwangere vrouw de oorlogsdreiging ontsnapt zijn, door naar Trincomalee te gaan. Hier zou uw echtgenote benaderd zijn door enkele mannen van de Karunagroep. Ze zouden u gezocht hebben wegens uw financiële steun aan de "LTTE". Toen u dit vernam zou u op de vlucht geslagen zijn. Daar u gezocht werd door de autoriteiten en door de Tamilgroeperingen gelinkt aan de autoriteiten, zou u besloten hebben om naar de Vanni te vluchten. Uw schip zou echter door de marine van de "LTTE" onderschept zijn. U zou gearresteerd zijn en de komende jaren zou u in "LTTE" gevangenschap doorgebracht hebben. De "LTTE" zou te weten gekomen zijn dat u als monteur in Colombo contacten had met enkele overheidsmedewerkers. Tevens zouden ze weten dat uw broer lid was van één van de Tamilgroepen. U zou tot 2009 in het gevangenkamp van Wallimunai gezeten hebben. Toen zouden alle gevangenen vrijgelaten zijn. U zou samen met andere vluchtelingen op de vlucht geslagen zijn. U zou door het leger opgepakt zijn en overgebracht naar het vluchtelingenkamp Anamthakumarasami. U zou drie maanden in dit kamp doorgebracht hebben. U zou uw echtgenote hebben weten te contacteren. Zij zou uw ontsnapping geregeld hebben. Met behulp van iemand van "PLOTE" (People's Liberation Organisation of Tamil Eelam) zou u ontsnapt zijn. In december 2009 zou u vanuit Colombo naar Dubai en de Oekraïne gevlogen zijn, waarna u over land naar België doorreisde. U legde volgende documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanspraak: uw identiteitskaart, uw kampboekje, een attest van uw gevangenschap, een borgattest, een aangifte van uw echtgenote bij de Human Rights Commission Sri Lanka (HRCSL), de geboorteaktes van uw dochters met vertaling, uw huwelijksakte met vertaling, de geboorteakte van uw echtgenote en vertaling, uw geboorteakte met vertaling en medische attesten van uw echtgenote, en een medisch attest van uzelf.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Verskillende elementen die u aanhaalde zijn immers ongeloofwaardig of komen niet overeen met de inhoud van uw documenten. Zo verklaarde u in 2001 aangeklaagd te zijn wegens wapensmokkel en geldinzameling voor de "LTTE" (gehoorverslag CGVS p. 6). U beweerde in februari 2002 op borg vrijgekomen te zijn. U legde de documenten van uw borg voor. Deze lijken echter niet volledig. De tweede pagina begint immers met punt 2 zonder dat op de eerste pagina een punt 1 behandeld wordt (gehoorverslag CGVS p. 8). Verschillende van de door u beschreven voorwaarden voor uw borg (zoals de twee garantstellers) worden ook niet gemeld in de door u voorgelegde documenten, wat de stelling dat uw borgdocument onvolledig is verder ondersteunt. Ook is het bevreemdend gezien uw aanklacht (wapenhandel en inzamelen van fondsen) dat u zich in Colombo elke maand diende te melden bij de "anti- human smuggling unit" (zie tweede pagina van uw borg), iets waarover u met geen woord repte (gehoorverslag CGVS p. 8). Hiermee geconfronteerd, beweerde u plots dat u iets onbekends opgesteld door de politie diende te ondertekenen. Dit is weinig geloofwaardig. De vraag kan immers worden gesteld waarom ernstige aanklachten zoals wapensmokkel en fondseninzameling voor de rebellen zou veranderen naar een klacht wegens mensensmokkel. Ook dient opgemerkt dat op uw borgdocument nergens vermeld staat dat u betrokken zou zijn in wapensmokkel of fondseninzameling. U verklaarde niet betrokken te zijn bij mensensmokkel (gehoorverslag CGVS p. 8). Uit uw verklaringen en het document zelf, blijkt echter duidelijk dat u iets probeert achterwege te houden en tracht op die manier de Belgische autoriteiten te misleiden. Verder kunnen er nog onduidelijkheden in uw verklaringen worden vastgesteld over uw meldingsplicht bij de politie nadat u op borg werd vrijgelaten. Zo stelde u in februari 2002 vrij gekomen te zijn en u haalde expliciet en herhaaldelijk aan dat u zich slechts tweemaal bij de politie meldde (gehoorverslag CGVS p.7, 8). Daar u in februari vrijkwam en zich tweemaal maandelijks meldde (maart en april), werd u gevraagd wat u dan in mei en juni 2002 deed, daar u pas in juni 2002 Colombo verlaten had om onder uw borg uit te komen (gehoorverslag CGVS p.

8). Hierop gaf u een verwarrende verklaring: eerst verklaarde u en dit in tegenstrijd met eerdere verklaringen niet in februari maar in maart vrijgekomen te zijn (gehoorverslag CGVS p. 8). Toen deze verklaring de lading niet bleek te dekken, beweerde u plots zich niet twee- maar driemaal gemeld te hebben (gehoorverslag CGVS p. 8). Tevens legde u een attest van de gevangenis voor i.v.m. uw opsluiting. Ook dit attest is eerder vaag en komt weinig officieel over. Het gaat hier om een handgeschreven briefje (uit de vertaling blijkt dat het op uw vraag werd opgesteld), waarbij het niet duidelijk is wie dit opstelde (de naam is onleesbaar en u kende de naam van de ondertekenaar niet; gehoorverslag CGVS p. 4). De authenticiteit van dit attest mag dan ook betwijfeld worden. Voorts dient opgemerkt dat u geen enkele informatie heeft over de huidige stand van zaken in deze aanklacht. Hoewel deze aanklacht nu bijna tien jaren oud is, zou u de zaak niet meer opgevolgd hebben; u zou dit zelfs niet aan uw advocaat gevraagd hebben (gehoorverslag CGVS p. 7). Uw opvallende disinteresse breekt verder het geloof in uw aanklacht af.

Daar u niet aannemelijk kunt maken vervolgd te zijn door de Srilankaanse autoriteiten, kunt u ook niet aannemelijk maken dat u om aan de vervolging te ontkomen naar uw door de "LTTE" bezette thuisdorp Palathadychennai gevlucht zou zijn. Wat meer is; u legt geen enkel doorslaggevend bewijs voor dat u in de hierop volgende jaren woonachtig was in uw dorp. Uit verschillende van uw documenten blijkt dat u eerder in het door de overheid bezette Trincomaleestad woonde. Zo vermeldt uw huwelijksakte uit september 1999 al dat u woonachtig zou zijn te Trincomalee. Uw verklaring dat dit het adres van uw schoonzus zou zijn, is weinig waarschijnlijk. Ook werden uw twee dochters in Trincomalee geboren, zoals uit hun geboorteaktes blijkt. Hoewel uit uw geboorteakte blijkt dat u geboren werd te Palathadychennai, blijkt uit uw andere documenten dat u meer dan waarschijnlijk zowel in Trincomalee als in Colombo verbleef. Uw identiteitskaart uit 2000 vermeldt een adres te Colombo, en u gaf aan in 2000 uw geboorteakte in Colombo te hebben laten kopiëren. U kunt niet aannemelijk maken teruggekeerd te zijn naar uw geboortedorp.

Daar uw terugkeer en verblijf in uw geboortedorp niet aannemelijk zijn, lijkt uw ingeroepen vrees voor de Karunagroep ook onwaarschijnlijk. U beweerde immers dat de mannen van Karuna achter u aanzaten daar u de "LTTE" in uw dorp betaald had. U legt een kaartje voor van de HRCSL, maar u gaf tevens aan niet over de klacht die uw echtgenote bij deze organisatie indiende, te beschikken (gehoorverslag CGVS p. 4). Het simpelweg voorleggen van dit kaartje wijst nog niet op het bestaan van de eigenlijke aangifte. Uw vrees voor de Karunagroepering is niet aannemelijk.

Daar noch uw vrees voor de Srilankaanse autoriteiten, noch uw vrees voor de Karunagroep aannemelijk zijn, is uw verklaring hierna naar de Vanni gevlucht te zijn weinig geloofwaardig. Zo is het vooreerst bevreemdend dat hoewel u verklaarde dat er in augustus 2006 weer gevochten werd tussen de "LTTE" en het Srilankaanse leger, u in staat zou zijn om vanuit legergebied een boot naar "LTTE"-gebied te nemen (gehoorverslag CGVS p. 11). U beweerde bijna drie jaren in "LTTE"-gevangenschap te hebben doorgebracht. U verklaarde dat de "LTTE" weet had van uw broer zijn lidmaatschap bij een van de Tamil para militaire groeperingen en tevens zouden ze geweten hebben dat u in Colombo contacten had met enkele vooraanstaande politiemensen (gehoorverslag CGVS p. 11). Daar de "LTTE" dit blijkbaar zeker wist is het weinig geloofwaardig dat ze u in leven zouden laten en u enkele jaren zouden opsluiten. Gezien de sterke vijandigheid tussen de "LTTE" en andere Tamilgroepen (zoals "PLOTE", "EPRLF", "EPDP",...) en uw contacten met politiemannen, zou men u eerder gedood hebben (gehoorverslag CGVS p. 12). Ook is het ongeloofwaardig dat de "LTTE" binnen de 15 dagen zou weten van het verleden van uw broer en welke politiemannen uw garage te Colombo bezochten, maar niet zouden weten dat u in het verleden door de Srilankaanse autoriteiten vervolgd werd (dit vormde voor u immers één van de redenen dat u naar "LTTE" gebied vluchtte) (gehoorverslag CGVS p. 11). Tenslotte dient nog opgemerkt dat u een eerste maal verklaarde dat uw broer lid was van de "EPRLF", maar een tweede maal beweerde u dat hij lid zou zijn van de "EPDP" (gehoorverslag CGVS p. 10, 11). Uw beweerde gevangenschap bij de "LTTE" is dan ook weinig geloofwaardig.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering uiteindelijk in één van de vluchtelingenkampen terecht te zijn gekomen. Dit blijkt ook uit uw beschrijving van uw onderkomen. U beweerde in een onderkomen voor tien personen te verblijven. U zou daar samen met uw tante, haar twee kinderen en een ander gezin bestaande uit Jegan en zijn twee kinderen verbleven hebben (gehoorverslag CGVS p. 13, 14). U bevestigde met zeven personen in dit onderkomen te verblijven. Hierop wijzigde u uw verklaring, de ouders van Jegan zouden er ook verbleven hebben. Bij confrontatie bracht u nogmaals een wijziging aan: Jegan zou er samen met zijn vrouw Malar en hun twee kinderen verbleven hebben en ook u, uw tante en haar twee kinderen; acht personen in totaal dus, ondanks uw eerdere bevestiging dat er maar zeven mensen verbleven (gehoorverslag CGVS p. 14). Ook verklaarde u in eerste instantie ontsnapt te zijn met behulp

van een "PLOTE"- lid genaamd, Muhunthan. U wijzigde dit echter meteen: het was Nedumaran die u hielp. Hierop gevraagd wie Muhunthan dan was, weigerde u een eenduidig antwoord te geven (gehoorverslag CGVS p. 14). Daar uw verblijf in het vluchtelingenkamp ongeloofwaardig is, mag er dan ook ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van uw kampboekje.

Tenslotte dient nog opgemerkt dat uw vluchtroute ongeloofwaardig en stereotiep overkomt. U verklaarde twee internationale vluchten genomen te hebben maar over het door u gebruikte paspoort wist u niets meer dan de naam. U verklaarde twee visums te hebben, maar u wist niet welke soort (gehoorverslag CGVS p. 5). Daar bij internationale vluchten identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zou u toch meer moeten weten van de door u gebruikte reisdocumenten. U beweerde een eigen paspoort te hebben in Sri Lanka. Voor het CGVS beweerde u echter dat u voor de "DVZ" (Dienst Vreemdelingenzaken) foutief had verklaard dat dit thuis zou liggen. In plaats hiervan zou u het bij uw borgtocht hebben moeten afgeven (gehoorverslagen CGVS p. 5). Gezien deze opvallend verschillende verklaringen, ontstaat dan ook het vermoeden dat u mogelijks Sri Lanka met gebruik van dit eigen paspoort verlaten zou hebben.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan het CGVS dan ook geen duidelijk beeld krijgen van uw verblijfplaatsen de laatste jaren, noch van de reden waarom u Sri Lanka verlaten heeft.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De geboorteaktes van u en uw familieleden en uw identiteitskaart kunnen aanvaard worden. Ook de medische attesten volgens dewelke uw echtgenote tweemaal via een keizersnede beviel, voegen weinig concreets toe aan uw dossier. Bij verschillende andere documenten mag zoals hierboven uiteen werd gezet, getwijfeld worden aan de authenticiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In het verzoekschrift van advocaat Neerinckx wordt de nietigverklaring van de bestreden beslissing gevraagd. Hij betoogt *“De Commissaris-Generaal baseert zijn weigeringsbeslissing louter op assumpties en insinuaties welke niet afgetoetst werden bij verzoeker zelf”* en meent dat de commissaris-generaal niet voldoet aan zijn *“zorgvuldigheidsverplichting”* door *“geen rekening te houden”* met het document aangaande de borg.

2.2.1. De aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden. Verzoekers verwijten zijn daarbij gesteund op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing dat alle door verzoeker aangebrachte elementen, zowel zijn verklaringen als de documenten bespreekt en betreft in de besluitvorming. De Raad ziet niet in hoe, zoals het verzoekschrift voorhoudt, de commissaris-generaal verzoeker belet heeft nieuwe stukken voor te leggen of het onvolledige borgdocument te vervolledigen wanneer hij evenmin in het verzoekschrift nuttige bijkomende gegevens toevoegt terwijl hij hiertoe de kans heeft. Verder dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Geen enkele wetsbepaling legt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op zelf het bewijs of tegenbewijs te leveren van de aangebrachte asielmotieven. De opmerking *“De Commissaris-Generaal kon bijv. eenvoudig bij de bevoegde Sri Lankaanse autoriteiten navraag doen naar het strafregister van verzoeker; uit het dossier blijkt evenwel niet dat een ernstige inspanning werd gedaan om het strafverleden van verzoeker te verifiëren”* is dan ook niet gegrond.

2.3. In beide verzoekschriften onderwerpt verzoeker de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De Raad wijst er vooreerst op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.2. In het verzoekschrift van advocaat Van Rossem stelt verzoeker *“dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling”*. Verzoeker is Tamil en stelt vervolging te vrezen door de Sri Lankaanse autoriteiten en de LTTE.

3.3. Verzoeker legt zijn identiteitskaart en geboorteakte voor maar toont zijn reisweg niet aan, terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij is aangekomen. Voor zover verzoeker de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten -als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie- heeft kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Dit is niet het geval. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk en zijn onwetendheden en tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van de voorgehouden

reiswijze. Dit tast op fundamentele wijze de geloofwaardigheid aan van zijn verklaarde illegale reis via Oekraïne over land naar België alsook van zijn bewering geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.4. Verzoeker zou afkomstig zijn uit het noorden van Sri Lanka en in 1997 naar Colombo getrokken zijn. Hij legt een huwelijksakte neer waaruit blijkt dat zijn huwelijk in 1999 in Trincomalee werd geregistreerd en een identiteitskaart die in 2000 in Colombo werd uitgereikt. Verzoeker legt ook ter terechtzitting een documentenbundel neer met vertalingen, bijkomende stavingstukken en originelen van reeds neergelegde of opgestuurde documenten.

3.5. Uit het CEDOCA-document bij de verweernota toegevoegd blijkt dat bij het verkrijgen van documenten van de politie, administratieve en gerechtelijke instanties veel corruptie gepaard gaat waardoor de bewijswaarde van stukken relatief zijn in het bijzonder wanneer deze ingaan tegen de afgelegde verklaringen. Ter terechtzitting bevestigt advocaat Van Rossem dat de corruptie bekend is maar meent terecht dat de authenticiteit van de stukken dient getoetst te worden aan het geheel van de afgelegde verklaringen. Verzoeker houdt vol dat de stukken authentiek zijn.

3.6. Documenten zijn slechts één element in de beraadslaging en moeten inderdaad ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen. Verzoeker dient daarbij aannemelijk te maken dat deze stukken waarachtig en betrouwbaar zijn.

3.6.1. Verzoeker staft aan de hand van een gevangenis- en borgattest en een Belgisch medisch attest zijn verklaring in 2002 tijdens een legaal verblijf in Colombo te zijn veroordeeld voor wapensmokkel en geldinzameling voor de LTTE. De authenticiteit van het gevangenisattest kan niet overtuigen nu het een louter met de hand geschreven document is door een niet nader te achterhalen auteur en zoals verweerder terecht stelt, uit de bewoordingen blijkt dat het op vraag van verzoeker werd opgesteld. Deze vaststellingen worden in geen van beide verzoekschriften betwist, noch weerlegd. Het document inzake de borg vertoont zowel inhoudelijke als vormelijke gebreken. De tweede pagina van het document begint met het tweede punt, terwijl op de eerste pagina geen eerste punt wordt vermeld. Verder is de aard van de beschuldiging met name mensensmokkel, vreemd aan verzoekers verklaringen van wapensmokkel en geldinzameling voor de LTTE te zijn beschuldigd. Evenmin heeft verzoeker verklaard zich maandelijks te moeten melden bij de "anti-human smuggling unit". De bewering volgens het verzoekschrift van advocaat Van Rossem dat verzoeker niet begrijpt "*dat men hem heeft beschuldigd voor mensensmokkel het betrof duidelijk wapensmokkel mogelijks uit de grote som die hij bij zich had heeft men mensensmokkel mee vermeld maar officieel heeft hij dit niet eerder geweten dat dit mee in de beschuldigingen stond, ze zijn opgesteld in Singalees en niet in Tamil*" kan niet overtuigen. Daargelaten dat verzoeker tijdens het CGVS-verhoor een redelijke kennis van het Singalees aantoonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) werd hij, althans volgens zijn verklaringen, meermaals ondervraagd door de autoriteiten en is hij bovendien op borgtocht vrijgelaten. Aldus kan bezwaarlijk aangenomen worden dat de ernst en de aard van de beschuldigingen aan verzoeker konden voorbijgaan.

3.6.2. Verzoeker is overigens incoherent over de periode na zijn vrijlating. Hij beweert aanvankelijk "*in februari 2002 vrij gekomen te zijn en u haalde expliciet en herhaaldelijk aan dat u zich slechts tweemaal bij de politie meldde (gehoorverslag CGVS p.7, 8). Daar u in februari vrijkwam en zich tweemaal maandelijks meldde (maart en april), werd u gevraagd wat u dan in mei en juni 2002 deed, daar u pas in juni 2002 Colombo verlaten had om onder uw borg uit te komen (gehoorverslag CGVS p. 8). Hierop gaf u een verwarrende verklaring: eerst verklaarde u en dit in tegenstrijd met eerdere verklaringen niet in februari maar in maart vrijgekomen te zijn (gehoorverslag CGVS p. 8). Toen deze verklaring de lading niet bleek te dekken, beweerde u plots zich niet twee- maar driemaal gemeld te hebben (gehoorverslag CGVS p. 8)*". In het verzoekschrift van advocaat Neerinx meent verzoeker dat het "*geen ernstige contradictie, maar louter een kleine verbetering*" is en benadrukt hij "*dat de vrijlating inmiddels meer dan acht jaar geleden is*" wat niet kan overtuigen nu het niet over enkele feiten gaat maar om een langere tijdspanne waarin verzoeker maatregelen diende te nemen aangaande zijn verblijf, zijn werk en zijn privéleven. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen tegengesproken worden door zijn neergelegde stukken. De ter terechtzitting neergelegde documenten (stuk 1 en 2) betreffende de gevangenschap zijn zoals verwerende partij stelt door verzoeker zelf opgestelde brieven. Verzoeker geeft ter terechtzitting toe dat hij hiermee documenten wenste op te vragen. Deze hebben dan ook geen bewijswaarde.

3.6.3. Het neergelegde medisch attest is evenmin een sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Het neergelegde medische attest is aldus geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verwonding werd opgelopen. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk te zijn veroordeeld en vastgehouden door de Sri Lankaanse autoriteiten.

3.6.4. Verzoeker voegde aan het verzoekschrift van advocaat Van Rossem, overigens onvertaalde, fotokopieën van een attest van de Grama Office en van zijn stemformulier toe en legt de originele stukken ter terechtzitting neer. De commissaris-generaal benadrukte verder dat uit de geboorteaktes van zijn kinderen blijkt dat ze in 2000 en 2006 in Trincomalee werden geboren wat ingaat tegen het verzoekschrift van advocaat Neerinckx waarin wordt gesteld dat de geboorteaktes "*dateren (...) van de periode na 2002*". De Raad stelt vast dat het gemak waarmee verzoeker documenten over zijn asielrelaas kan aanbrengen de nalatigheid inzake zijn paspoort en reisdocumenten versterkt. Dit klemt te meer nu de documenten van de Grama door de centrale overheid werden bevestigd en verzoeker aldus geen problemen heeft om zijn overheid te benaderen. Verder blijkt dat de geboorteakte van zijn oudste dochter die in 2000 in Trincomalee geboren werd en de documenten van de Grama die verzoekers terugkeer naar Palathadichenai nabij Trincomalee in 2002 attesteert, onverzoenbaar zijn met verzoekers verklaring dat hij legaal woonde en werkte in Colombo. De daaruit afgeleide vervolging tussen 2000 en 2002 door de Sri Lankaanse overheid in Colombo heeft dan ook om deze reden geen grond.

3.6.5. Indien het verzoekschrift van advocaat Neerinckx herhaalt dat verzoeker beweerde tijdens de oversteek "*vanuit legergebied met een boot naar "LTTE"- gebied*" gearresteerd te zijn door de marine-eenheid van de LTTE, dan blijft onwaarschijnlijk dat verzoeker in volle oorlog dergelijke oversteek zonder kans op slagen ondernam. Daarbij kan uit het CGVS-verhoor blijken dat verzoeker dit vertrek uit LTTE-gebied niet heeft toegelicht in het toenmalig oorlogskader wat het louter theoretisch karakter van zijn beweringen versterkt. Verzoeker kan overigens bezwaarlijk overtuigen waar hij meent dat hem onvoldoende 'gerichte vragen' werden gesteld wanneer blijkt dat hem open vragen gesteld werden die hem voldoende ruimte lieten om de waarachtigheid van zijn verklaringen aan te tonen. Ten slotte is ook de houding van de LTTE volgens de CGVS niet conform de gewelddadige reputatie van deze groepering die verzoeker enkel opsluiten terwijl bekend was dat hij contacten had met de politie in Colombo en zijn broer bij een Tamil paramilitaire groepering was aangesloten (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). De commissaris-generaal stelt overigens geenszins dat verzoeker "*normaliter*" zou vermoord worden, enkel dat het profiel van de LTTE dit laat veronderstellen, wat overigens door verzoeker wordt bevestigd nu hij meent daarom te moeten vluchten. Volledigheidshalve wijst de Raad op verzoekers incoherente verklaringen aangaande de beweging waarvan zijn broer lid was, de EPRLF of de EPDP (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11).

3.6.6. De asielinstantie moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de CGVS zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Het neergelegde kaartje van de HRCSL kan bezwaarlijk volstaan om de klacht neergelegd door zijn vrouw aannemelijk te maken.

3.7. Verzoeker beweert na zijn vrijlating uit het gevangenenkamp in 2009, opgevangen te zijn in het vluchtelingenkamp Anamthakumarasami (zie kampboekje). Verzoeker wijzigt tijdens het verhoor zijn verklaringen over de personen waarmee hij samenleefde (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14) en is eveneens niet eenduidig over wie hem hielp het kamp te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Dat advocaat Neerinckx meent dat het hier "*enkele weinig fundamentele details*" betreft kan niet overtuigen nu het redelijk is te verwachten dat verzoeker duidelijk is over zijn onderkomen in het vluchtelingenkamp en de persoon die hem hielp ontsnappen en zo zijn vlucht uit Sri Lanka hielp mogelijk maken. Voorts is verzoeker onverzoenbaar over Jegan en zijn twee kinderen in het kamp. Zijn bewering 'errare humanum est' kan in deze bezwaarlijk overtuigen nu verzoeker aanhoudend zijn verklaringen wijzigt en dit tot andere scenario's en een andere chronologie leidt. Aldus komen verzoekers verklaringen verzonnen voor.

3.8. Beide verzoekschriften houden vol dat verzoeker voldoet aan het risicoprofiel waarvan sprake in de UNHCR-richtlijnen. Uit voorgaande blijkt dat verzoekers link met de LTTE evenals zijn problemen met de Sri Lankaanse overheid ongeloofwaardig zijn. Aldus voldoet verzoeker niet aan één van de risicoprofielen vermeld in de *"UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka"* (d.d. 5 juli 2010). Volledigheidshalve merkt de Raad op dat volgens diezelfde richtlijnen elke asielaanvraag individueel dient te worden behandeld en een afkomst als Tamil uit het noorden of oosten op zich niet volstaat om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Verzoeker toont immers niet aan in de negatieve aandacht te staan van zijn overheid, laat staan door hen vervolgd te worden.

3.9. Voor het overige beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift van advocaat Van Rossem tot het herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.10. Wat de reisadviezen toegevoegd aan het verzoekschrift van advocaat Neerinckx betreft kan worden opgemerkt dat dergelijk adviezen enkel betrekking hebben op reislustige westerlingen die naar Sri Lanka willen reizen en niet slaat op Sri Lankaanse staatsburgers. Waar verzoeker meent dat *"Er is geen enkele verantwoording waarom een onderscheid wordt gemaakt tussen de eigen onderdanen en de kandidaat-asielzoekers"* gaat hij eraan voorbij dat een advies voor Europese reizigers in Sri Lanka bezwaarlijk een vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker aannemelijk maakt. Voorts volstaat de blote bewering dat *"de veiligheidssituatie in Sri Lanka uiterst precair blijft"* evenmin hiertoe, te meer nu hoe dan ook het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.11. Betreffende de overige documenten, met name de geboorteaktes van zijn vrouw en kinderen en de medische attesten van zijn echtgenote, bieden zij geen ondersteuning voor verzoekers persoonlijke asielmotieven.

3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en stelt in het verzoekschrift van advocaat Van Rossem dat de bestreden beslissing inzake de subsidiaire bescherming een *"flagrante schending"* van de materiële motiveringsverplichting inhoudt.

4.1.1. Het feit dat de motieven die de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ondersteunen geheel of gedeeltelijk gelijklopen met deze die de weigering van de vluchtelingenstatus motiveren, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn (RvV 30 oktober 2009, nr. 33.601; RvV 18 december 2008, nr. 20.745). Verzoeker voert geen specifieke argumenten aan en steunt zich zowel voor de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven.

4.2. Verzoeker vreest in het verzoekschrift van advocaat Van Rossem *"dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst"*. Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Ter zake kan verwezen worden naar bovenstaande

waaruit blijkt dat hij geen vervolging, noch problemen aantoont in Sri Lanka. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker stelt terecht in het verzoekschrift van advocaat Van Rossem dat er niet langer sprake is van een intern gewapend conflict. Waar verzoeker verder stelt dat *“Het valt in het huidige naoorlogse klimaat niet in te schatten hoe de situatie in Sri Lanka zal verlopen, noch hoe en of de overgebleven tamil tijgers zich zullen hergroeperen”*, wijst de Raad erop dat deze hypothetische veronderstellingen bezwaarlijk een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker aannemelijk maken.

4.4. Tot slot kan het voordeel van de twijfel slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Dit is in casu niet het geval gelet op bovenstaande vaststellingen.

4.5. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn gegrond/ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK